

Příloha 2: Příklady žákovských výstupů z projektu

EXPO '58: Bruselský styl

Pro účely svého popisu a zamyšlení jsem si vybral **holící strojek značky ites**. Tento strojek se objevil na jednom z blogů, které se zabývají designem po Bruselu '58.

Holicí strojek se, stejně jako mnoho dalších elektrických domácích spotřebičů, v Československu objevil na začátku šedesátých let. Tento trend byl způsoben nejspíše mírným uvolněním poválečného napětí v padesátých letech a investováním státu do technologického rozvoje nejen na armádní scéně.

Strojek je na dnešní poměry značně „odkrytý“. Montéři se očividně nesnažili o zakrytí nevzhledných prvků, jako je pant na spodní straně strojku, či obrovské šrouby kousek nad pantem. Taktéž dvě barevně kontrastní „poloviny“ k sobě nesedí tak, jak by nejspíše měly a tvoří uprostřed strojku půlmilimetrovou spáru, do které se může dostat voda, či nečistoty.

O nějaké ergonomii strojku se taktéž mluvit téměř nedá, člověk by bez návodu neměl šanci zjistit, jak strojek držet, spustit a používat.

Už jen kvůli této nejasnosti před použitím bych si strojek ke krku nepřiblížil ani náhodou. Ostatně ani samotné holítko nevypadá nijak důvěryhodně, spíš bych ho tipoval na nějaký minicedník.

Co se týče materiálu, strojek vypadá kovově. A ačkoli musí být odizolovaný, stejně bych se vedle svého krku bál i o svou ruku, jen chabě ochráněnou před proudem probíhajícím holicím strojkem.

Za zmínku stojí i návod k použití, který skvěle odráží tehdejší grafiku. Naprosto seriózní dokument, na kterém ještě do jisté míry závisí i lidské zdraví, totiž vypadá jako dětská omalovánka.

Naivní ilustrace na obálce nasadí člověku do hlavy brouka, jestli lidé z šedesátých let skutečně viděli to, co se dělo, nebo si to všechno zlo malovali v lepších barvách.

Ať už tak nebo tak, jsem rád, že žiju v době, kdy se na danou věc můžu podívat jak naivníma, tak realistickýma očima.

Zdroje: <http://expo58.blogspot.cz/2010/07/holici-strojek.html>

EXPO Brusel 1958

Po předmětu, který by nějak souvisel s Bruselským expem v roce 1958 jsem pátral už před prázdninami po celém domě, ale bohužel jsem nic nenašel. Poté jsme odjeli na prázdniny na hory, ale ani tam jsem žádný vhodný předmět nenalezl. Tak jsem se vydal hledat na internet a zaujal mě obrázek lustru, který se vázal právě k expu. Vzpomněl jsem si, že když jsem byl malý, tak jsem takový lustr viděl u mé babičky v ložnici. Proto jsem se vrátil do babiččiny ložnice, ale lustr už na svém místě nevisel. Ptal jsem se tedy, kde je ten lustr a babička mi vysvětlila, že ho asi před dvěma lety musela vyhodit, protože se začal rozpadat a byl nebezpečný. Proto tedy nemůžu připojit fotku mého předmětu, ale alespoň jsem ho vyhledal na internetu. Byl to přesně takový lustr, jako je

ten druhý zleva v prostřední řadě.

Vzpomínám si na něj z dob, kdy jsem chodíval k babičce spát. Byl jsem ještě malý chlapec. Když jsem usínal, tak jsem koukal do lustru. Vydával příjemné, tlumené světlo, které nedráždilo oči, ale jen nenápadně osvětlovalo ložnici. Vybavuji si, jak zajímavé byly jeho černé plochy. Barva nebyla ani ve dvou

místech stejná, měla v každém bodě trošku jiný odstín a to dodávalo lustru na jedinečnosti.

Babička mi pověděla, že si lustr koupil, když vybavovali nový dům (bohužel jsem se nezeptal, kdy to bylo a sám to nevím), a od té doby jí sloužil až do roku 2010. Lustr nebyl moc praktický, protože se na něm snadno usazoval prach a ten se musel často otírat, protože přes bílou barvu byl vidět. Otírání nebylo také nic jednoduchého kvůli neobvyklému tvaru lustru, který se ukázal nepraktický i pro výměnu žárovek. Lustr se začal bohužel vinou času a častého používání rozpadat a pamatuji si, že jsme ho několikrát lepili. Jednou dokonce i kvůli mojí a bratrově neopatrnosti.

Na lustr mám celkově dobré vzpomínky. Líbil se mi nejen neobvyklým tvarem, ale hlavně svým neopakovatelným světlem, které se rozprostřelo po celé místnosti.

Následující citace pochází z práce žákyně, která překročila zadání a výrazně si ho rozšířila. Bruselský styl nehledala na příkladu jednoho předmětu, ale architektonických projevů v celém městě. Její osobní aktivita ji vedla až k dotazům na recepci, co z vybavení společných prostor hotelu je původní a co tak splňuje kritérium hledání bruselského stylu. Celá práce je dost rozsáhlá a obsahuje původní autorčinu fotodokumentaci, proto příkládám jen úvodní text.

Po stopách **bruselského stylu** v architektuře v Brně

Zadáním domácího úkolu bylo najít v domácnosti nějaký předmět vytvořený v bruselském stylu. U nás doma jsem bohužel nic nenašla, ale babička vlastní popelník z hutního skla. Když jsem se babičky ptala, kde ho koupila, řekla mi, že už ani neví. Moje babička je totiž vášnivá kuřačka, a tak se vlastně ani nedivím, že si to nepamatuje, protože popelníků má víc než dost. Důvod, proč jsem si jako předmět své práce nevybrala babiččin popelník, je ten, že babička žije daleko a já neměla možnost ho vyfotit. Přišlo mi tudíž lepší zpracovat něco, co jsem v nedávné době viděla na vlastní oči. Při návštěvě Brna jsem měla dopředu naplánovanou procházku. Při tomto plánování mi pomohl především web www.expo58.blogspot.cz, kde jsem našla tipy na stavby a neony v bruselském stylu. Navštívila jsem dva hotely z počátku 60. let – hotel International a Continental a prohlédla si neonové (dnes již nefunkční) reklamy. Oba dva hotely, které jsem si během procházky prohlédla, se mi líbily. Myslím si, že především jejich interiéry jsou dost nadčasové. Použité materiály jako sklo či mramor se používají dodnes, interiéry obou hotelů jsou doplněny zajímavými uměleckými díly a stále působí moderně. Podle mě byl bruselský styl ve své době jistým přežitkem, protože nábytek v bruselském stylu či sošky Jaroslava Ježka si rozhodně nemohl dovolit každý. Bruselský styl byl prostě známkou luxusu. Neonové reklamy mě hodně překvapily. Především ta, která upoutává na drogerii. Nikdy jsem podobný neon neviděla a musím říct, že měl své kouzlo. Na druhou stranu, moderní města zahlcená těmito neonovými reklamami působí přeplácaně a navíc způsobují světelné znečištění. To ale není případ Brna. Brno je překrásné město a nejen pro své architektonicky zajímavé stavby v bruselském stylu.